

lig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.«

Det fremgår således med hensyn til udøvelsen af en virksomhed på forsvarlig måde, at dette, udover tilfælde hvor der er begået et eller flere strafbare forhold, omfatter forhold, der ikke har medført straffetretlig tiltale, herunder at ansøgeren i en anden virksomhed har tilsidesat hensynet til sine kunder. Endvidere kan omstændighederne ved en eventuel konkurs, betalingsstandsning m.v. medføre, at den pågældende ikke kan anses at kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde. Endelig er det med henblik på »god skik inden for branchen« anført, at den pågældende skal kunne leve op til de inden for branchen gældende regler og kutymer for god og sædvanlig, faglig kompetent transportvirksomhed.

Der har under den hidtidige administration af godskørselslovens § 3, stk. 1, nr. 8, været rejst tvivl om, hvorvidt der i visse sager har været tilstrækkelig hjemmel til nægtelse henholdsvis tilbagekaldelse af en tilladelse til godskørsel eller godkendelse af en ansvarlig leder. Det har nærmere bestemt været tale om tilfælde, hvor en person, der har været ansvarlig for driften af en tidligere virksomhed eller i væsentlig grad bestemmende for driften, har udvist en sådan grad af ringe faglige kvalifikationer og evne til at drive virksomheden økonomisk forsvarligt, at han af denne grund er blevet anset for ude af stand til at drive fremtidig vognmandsvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Den nærmere begrundelse for, at der ikke skulle være tilstrækkelig hjemmel til at anvende § 3, stk. 1, nr. 8, i disse sager, har været en henvisning til, at det kun er i tilfælde af egentlige »dadelværdige« forhold hos den pågældende person, bestemmelsen kan anvendes. Ud fra denne betragtning skulle dokumenteret mangel på evne til at drive en virksomhed økonomisk og forretningsmæssigt forsvarligt alene ikke være tilstrækkelig til en nægtelse eller tilbagekaldelse af en tilladelse/godkendelse som ansvarlig leder.

Det har ved vedtagelsen af godskørselsloven aldrig været hensigten at bestemmelsen i lovens § 3, stk. 1, nr. 8, skulle fortolkes og dermed anvendes med den ovenfor angivne indskrænkning. Tværtimod var det i bemærkningerne til lovforslaget fremhævet, at formålet med loven var at foretage en opstramning af de hidtidige kvalifikationskrav. Allerede efter den forud for loven gældende lovgivning blev en person anset for faglig ukvalificeret til at drive vognmandsvirksomhed, hvis de økonomiske vanskeligheder, ansøgeren havde haft forinden, kunne tilskrives forhold, som ved fornuftig drift af virksomheden kunne være undgået.

Nærværende lovforslag fremsættes for at præcisere, at § 3, stk. 1, nr. 8, (der i forslaget er blevet nr. 8, 2. led) finder anvendelse i ovennævnte og lignende tilfælde, hvor der ikke har foreligget nogen form for uredelighed eller »dadelværdige« forhold, men hvor den pågældende i sin tidligere virksomhed har dokumenteret mangel på evne til at drive virksomheden økonomisk og forretningsmæssigt forsvarligt.

Denne præcisering af lovgivningen er nødvendig, såfremt en sanering af vognmandserhvervet på dette område skal kunne gennemføres. En sådan sanering er nødvendig, navnlig af hensyn til virksomhedernes kreditorer, herunder det offentlige. En præcisering af lovbestemmelsen vil endvidere være medvirkende til at begrænse det samfundsmæssige uønskede »konkursrytteri«. Hvis dokumenteret mangel på evne til at drive vognmandsvirksomhed ikke må indgå i Vejtransportrådets vurdering vil en væsentlig del af grundlaget for rådets virksomhed således være bortfaldet.

Der fremsættes samtidig hermed et tilsvarende lovforslag på buskørselsområdet (forslag til lov om ændring af lov om buskørsel).

3. Såvel den del af lovforslaget, der vedrører restancer til det offentlige, som den foreslåede præcisering af bestemmelsen om virksomhedsudøvelse på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen, støttes af hovedorganisationen Danske Vognmænd.

4. Lovforslaget vil ikke medføre øget administration, og forventes af medføre øgede indtægter for staten ved nedbringelse af restancer til det offentlige inden for vognmandsbranchen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

§ 1

Til nr. 1

Forslaget indebærer, at den tilladelsesudstedende myndighed (Vejtransportrådet eller Direktoratet for Vejtransport efter de derom gældende bestemmelser om kompetencefordeling) kan nægte at udstede en tilladelse til godskørsel eller godkende en ansvarlig leder af en vognmandsvirksomhed, såfremt den pågældende har betydelig forfalden gæld til det offentlige, navnlig i form af skatterestancer og manglende momsindbetalinger.

Ved betydelig gæld forstås skyldige beløb af en vis størrelse. Har en ansøger forfalden gæld til det offentlige i en størrelsesorden ca. 50.000 kr., vil dette i almindelighed være tilstrækkeligt til at nægte den pågældende tilladelse eller godkendelse som ansvarlig leder.